

Ett torn av tro

Dashanel ville att hennes tro på Kristus skulle vara hög och stark.

Gretchen Picklesimer Kinney
(Bygger på en sann berättelse)

Det här hände i Jamaica.

Dashanel hjälpte sin storebror att ta ut nötkakan ur ugnen. Det luktade så gott!

Sedan hörde hon att det knackade på dörren. "Missionärerna är här!" ropade hennes syster.

Dashanel sprang till dörren. Hon älskade missionärernas besök. Hon fick alltid en bra känsla när de kom på besök. Ibland tog de med sig spel som hon och hennes syskon kunde spela.

"Tyrell har bakat nötkaka igen!" sa Dashanel. Hennes bror tyckte om att laga mat till missionärerna.

"Jag kan knappt vänta tills jag får smaka", sa äldste Colas. Han och äldste Yusaki kom in och satte sig på golvet. Dashanel, hennes bror, syster och mamma satte sig mitt emot dem.

"Vad ska dagens lektion handla om?" frågade Dashanel.

Äldste Yusaki tog fram en hög med muggar. "Vi ska bygga ett torn av tro. Var och en av de här muggarna representerar något vi kan göra för att bygga upp vår tro på Jesus Kristus."

Äldste Yusaki började stapla muggarna till ett torn. Dashanel såg att ord som "bön", "skriftstudier" och "kyrka" stod skrivna på muggarna.

"Allt det här är sådant som ni har bett vår familj att göra", sa hon.

"Det stämmer", sa äldste Colas. "När ni gör de här sakerna bygger ni upp er tro på Jesus Kristus."

Dashanel och hennes syskon turades om att bygga egna torn med muggarna medan de lyssnade på lektionen.

När missionärerna hade gått tänkte Dashanel på vad de hade undervisat om. Hon ville att hennes tro på Kristus skulle vara hög och stark, precis som tornet hon byggde.

Allteftersom månaderna gick lärde sig Dashanel mer och mer om evangeliet av missionärerna. Hon började gå i kyrkan med sin familj. Hon föreställde sig hur hennes torn av tro blev allt högre och högre.

En dag efter att missionärerna hade gått pratade Dashanel med mamma. "Får jag döpa mig?" frågade hon.

"Är du säker på att du är redo?" frågade mamma.

"Ja", svarade Dashanel. "Jag vill följa Jesus."

"Okej", sa mamma. "Om du vill så får du döpa dig."

Dashanels bror och syster valde också att döpas.

Mamma sa att hon inte kände sig redo att döpas än.

På sin dopdag klädde Dashanel och hennes syskon sig i vita kläder. Var och en väntade de tålmodigt på att döpas.

När det var Dashanels tur hjälpte äldste Yusaki henne ner i vattnet. Sedan uttalade han den korta dopbönen och sänkte ner henne i vattnet. När Dashanel kom upp igen kunde hon inte sluta le! Hon kände sig glad och ren. Hon ville aldrig glömma den känslan.

Dashanel fortsatte att göra saker för att bygga upp sin tro på Jesus Kristus. Hon läste skrifterna med sin familj. Hon bad till sin himmelske Fader. Hon gjorde snälla saker för andra. Och hon kom ihåg hur det kändes när hon döptes. Hon ville att mamma också skulle få den känslan.

"Mamma, varför döper inte du dig?" frågade Dashanel en dag.

Mamma var tyst en stund. "Du är ett bra föredöme för mig. Nu behöver jag vara ett föredöme för dig", sa hon. "Jag vill också döpa mig."

Dagen då mamma döptes var Dashanel så glad. När mamma kom upp ur vattnet log alla. Nu kunde hela Dashanels familj bygga sina torn av tro tillsammans. ●